

postaneta F. Kidrič in I. Prijatelj, je bila, kar iz vsega povedanega sledi, optimalna. Optimalna zato, ker sta bila oba znanstvenika v mreži književnega diskurza in znanstvene paradigme; tako diskurz kot paradigma pa sta bila na ravni aktualnega časa in v središču razvoja, ki je vodil v prihodnost.

LITERATURA

Za pripravo te študije je bilo pregledano ustrezno gradivo iz Univerzitetnega arhiva na Dunaju (predmet: Ivan Prijatelj, Z 63 in PN 1540; predmet: France Kidrič, Z 4129 in PN 2130). Uporabljena so tudi ustrezna gesla in literatura, ki je navedena ob njih, iz *Slovenskega biografskega leksikona*. Teksti posameznih literarnih zgodovinarjev so citirani po naslednjih izdajah:

1. *Izbrani eseji in razprave Ivana Prijatelja*, I. in II. del, Ljubljana 1952 in 1953.
2. France Kidrič: *Izbrani spisi*, I–III, Ljubljana 1978.
3. Ivan Grafenauer: *Literarnozgodovinski spisi*, Ljubljana 1980. Uredniki omenjenih izdaj so bili (v istem zaporedju): Anton Slodnjak, Darko Dolinar in Jože Pogačnik. Vsi uredniki so izdaje pospremili s svojimi uvodnimi študijami. Med primarnimi in sekundarnimi viri so omembe vredni predvsem tile:
  1. Rajko Nahtigal: *Prof. Ramovš od doktorata do docenture v Gradcu*, *Slavistična revija* V–VII (1954), 9–40.
  2. Rajko Nahtigal: *Pisma prof. Ramovša od docenture do profesure*, *Slavistična revija* VIII (1955), 90–104 in 232–46.
  3. Bogo Grafenauer: *Ivan Grafenauer* Objavljeno v: I. Grafenauer: *Kratka zgodovina starejšega slovenskega slovstva*, Celje 1973, 225–310.
  4. Stanislaus Hafner: *Geschichte der österreichischen Slawistik* Objavljeno v: *Beiträge zur Geschichte der Slawistik in nichtslawischen Ländern*, Wien 1985, 11–88.
  5. Nina Aleksandrov: *U sjeni mrtve paradigme (Branko Vodnik kao književni povjesničar)*, Osijek 1987.
  6. *Zbornik Filozofske fakultete (1919–1989)*, Ljubljana 1989 (poglavje z naslovom *Oddelek za slovanske jezike in književnosti* na str. 131–46, katerega avtor je B. Pogorelec).

Ostrice 6

Dušan Vrlji planinci, vam je kar lepo,
Ludvik ste sila v našem svaštvu,
pa tudi nam ni prehudo
v subvencioniranem beraštvu.

*

Kdor najbolj krade, tudi najbolj dreza,
videz dajè, da ceni red in pravo –
vemo, komú prav nič ne ustreza
zgubiti dobro molzno kravo.

*

Ščenè, ko obira kost, začne renčati.
Čemu tak ravs in kavs: kost mora dati.
Močnejši jo popade, do Gospoda
odvleče – in ob njem jo mirno gloda.